29/03/2024

Κυριακή Β’ Νηστειών: Εμπιστευόμαστε το Θεό;

/ Γνώμες

- **Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.**

Δεύτερη Κυριακή από την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, και το ευαγγελικό ανάγνωσμα μάς εξιστόρησε την θεραπεία του παραλυτικού της Καπερναούμ.

Γνωστή παραβολή.

Ας μείνουμε σε ένα σημείο.

Για το Θεό, τίποτα, δεν είναι αδύνατο.

Παρατηρούμε τη δύναμη που έχει ο Χριστός, ώστε να διατάζει τον παραλυτικό να πάρει το κρεβάτι του και να περπατήσει.

Πιστεύουμε σε έναν Θεό, ο Οποίος μπορεί να κάνει τα πάντα.

Νίκησε, ακόμα, και τον πιο δυνατό εχθρό του ανθρώπου· τον θάνατο.

Εμείς, όμως, πιστεύουμε; Πιστεύουμε ότι ο Χριστός μπορεί να κάνει τα πάντα;

Δεν φτάνει να γνωρίζουμε την παντοδυναμία του Θεού, χρειάζεται να έχουμε πραγματική σχέση μαζί Του.

Να έχουμε μία σχέση Πατέρα και υιού. Να τον εμπιστευόμαστε απόλυτα.

Και έρχεται η άλλη ερώτηση. Έχουμε την επιθυμία να Τον εμπιστευτούμε;

Μάλλον όχι. Γιατί νομίζουμε ότι μπορούμε να κάνουμε εμείς τα πάντα.

Έχουμε βάλει το Θεό στη γωνία και του λέμε: «Κάτσε, να το κάνω εγώ γιατί μπορώ. Γιατί είμαι πιο δυνατός από σένα και θα τα καταφέρω».

Σηκώνουμε έναν φράχτη απέναντί του και Τον βγάζουμε από τη ζωή μας.

Έχουμε βάλει στο κέντρο του κόσμου, τον άνθρωπο. Έχουμε θεοποιήσει τον άνθρωπο με απίστευτες δυνάμεις και ικανότητες. Ενώ, είμαστε άνθρωποι με περιορισμένες δυνάμεις. Και, λόγω της απομάκρυνσής μας από το Θεό, έχουμε χάσει το στόχο. Έχουμε χάσει το σκοπό της ζωής μας.

Νομίζουμε ότι σκοπός της ζωής είναι να κάνουμε οικογένεια, περιουσία, λεφτά, δόξα κλπ. Ενώ, πραγματικός σκοπός, είναι η ένωση με το Θεό. Να κληρονομήσουμε την Αιώνια Βασιλεία και να ζήσουμε αιώνια.

Όλη η πορεία μας, μέσα στην Εκκλησία, είναι πορεία προσέγγισης με το Θεό. Πορεία στη μετοχή των άκτιστων ενεργειών του Θεού. Να καταλάβουμε ότι έχουμε περιορισμένες δυνατότητες και ζητάμε τη βοήθειά Του στη ζωή μας.

Βρισκόμαστε στην Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ας προσπαθήσουμε να αγωνιστούμε να προσεγγίσουμε το Θεό. Να βάλουμε στόχο στη ζωή μας να φτάσουμε λίγο πιο κοντά στο Θεό και να γίνουμε άνθρωποι του Θεού. Να αφεθούμε στο έλεος και στην παντοδυναμία του Θεού. Όπως αφέθηκε ο παραλυτικός. Ο παραλυτικός είχε την πεποίθηση ότι ο Χριστός θα τον κάνει καλά και θα περπατήσει και πάλι.

Ο σημερινός τιμώμενος Άγιος, Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, προσπάθησε σε όλη του τη ζωή ένα πράγμα. Να προσεγγίσει το Θεό. Η προσευχή του ήταν: «Κύριε, φώτισόν μου το σκότος». Αγωνίστηκε, πάλεψε για να προσεγγίσει το Θεό.

Ας προσπαθήσουμε και εμείς, να καταφέρουμε να αποκτήσουμε τη βεβαιότητα του Παραλυτικού και την επιθυμία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά για να ενωθούμε με το Θεό.